

"Van Aleppo naar Berlijn: broers ontvluchten samen burgeroorlog"

Twee en een half miljoen vierkante kilometer Middellandse Zee strekt zich voor hen uit. Zes jonge mannen uit Syrië – vier broers en twee vrienden – zijn de burgeroorlog in hun thuisland ontvlucht. Na 15 uur varen doemen aan de horizon twee schepen op: de Italiaanse kustwacht. De migranten beginnen juichend "Italia" te scanderen. Ze worden naar het eiland Lampedusa gebracht. In het opvangcentrum is duidelijk te zien hoe groot de toestroom van migranten naar deze minuscule Italiaanse buitenpost is. Vanuit daar worden de broers door de autoriteiten naar Sicilië gebracht waar zij in vrijheid worden gesteld. Ze nemen de eerste nachttrein noordwaarts naar Milaan. Hier kwam Voice of America (VOA) hen voor het eerst tegen; zenuwachtig, uitgeput, bang, op een koude marmeren bank in de sierlijke entourage van het station van Milaan. De oudste broer vertelt uitvoerig over de reis.

"We zijn Jordanië ontvlucht en van daaruit naar Algerije gereisd. Vervolgens zijn we illegaal de grens met Libië overgestoken; het kostte ons vijf dagen om door de woestijn te trekken. Het was heel zwaar. Vijf dagen keken we de dood in de ogen. We wisten Tripoli te bereiken en gingen van daaruit naar Sabratha. Daar kwamen we in grote moeilijkheden omdat de smokkelaars van ons stalen. Toen wisten we te ontsnappen en namen de boot naar Lampedusa."

Hij zegt dat de boottocht erger was dan de oorlog thuis. "Het was een dodemanstocht. Je stopt met denken. Je denkt niet meer aan iets of iemand, zelfs niet aan jezelf. Op zo'n vreselijke reis leef je van minuut tot minuut. Het is een heel onwerkelijk gevoel."

De vier broers en hun twee vrienden zijn met de nachttrein op weg naar Duitsland. De vader van de broers is reeds in Berlijn, hun eindbestemming. Hun moeder is nog in Syrië.

"We hebben geen toekomst meer in Syrië. Hopelijk kunnen we in Duitsland een toekomst opbouwen. En we hopen dat de situatie in Syrië ten goede keert zodat we terug kunnen gaan om daar te wonen."

Met nog enkele minuten te gaan voor vertrek, rapen ze hun schamele bezittingen bijeen en gaan naar het perron. Ze vragen VOA hen niet te filmen wanneer zij in de trein stappen. Volgens de Europese wetgeving moeten vluchtelingen asiel aanvragen in het land waar zij het eerste aankomen. Soms doorzoekt de politie de treinwagons en stuurt de migranten terug naar Italië. De toekomst van de broers wordt aan boord van deze trein bezegeld. Twee dagen lang horen we niets. Dan ontvangt VOA een bericht; de broers hebben München bereikt. Na een nacht in het opvangcentrum zijn ze op weg naar Berlijn. Het lukt ons een vluchtige ontmoeting te regelen aan boord van de trein; er heerst opluchting en blijdschap. "Ik kan niet wachten om mijn vader na zes jaar weer te zien. Ik hoop dat ik mijn moeder snel weer terug zal zien en we als één familie samen kunnen zijn."

De oudste broer stuurde VOA een filmpje van de hereniging met de vader van de jongens op het treinperron in Berlijn. De Europese migrantencrisis kent vele tragedies. Het zal niet makkelijk zijn een oplossing te vinden. Maar de ontsnapping aan oorlog, via de woestijn en de zee, heeft voor deze broers en hun vrienden in ieder geval een happy end.